

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in dreti leta razmerno; na Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost postnine. Naročino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 8.

Stajerc.

Kmečki stan sprečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 14.

V Ptiju v nedeljo dne 5. aprila 1908.

IX. letnik.

Vun z resnico!

Naši nasprotniki pravijo vedno: "Stajerc" piše drugače, nego misli in — "Stajerc" laže... Te dve trditvi sta tako otročji, da bi se človek nrajajo smejal. To je istotako, kakor da bi kdo rekel: Ta student ima izvrstno vodo, — ali njegov lastnik je Mohamedanec, — torej se ne sme vode piti. Ako bi bili mi, ki pišemo, delamo in se žrtvujemo za "Stajerc", še tako slabí ljudje, — glavno je, da učimo prav! Ali mi se kot osebe ne pustimo ničesar očitati, — še manj pa pustimo kaj očitati našemu listu, ki je edini slovenski list, kateri brez obzira na levo in desno zagovarja svete pravice ljudstva. Kar se pa tiče drugega očitanja, da "Stajerc" laže, je odgovor zelo lahk. Za sto vragov — ako lažemo, zakaj nas ne tožite? Vsak otrok danes že ve, da prideva za vsako lažnivo besedo, ki jo napisemo, lahko pred porotnike! Zakaj, vi deviško čisti prvaški hofrati, dohtorji in duhovniki, — zakaj ne tožite? Ako se postenuju človeku krivica zgodi, potem gre s čisto vestjo k sodniji. Vi pa pravite: "Stajerc" laže" in mislite, da ste s tem oprani...

Mi ne bodemo veliko pisarili. Ali ponoviti hočemo danes vprašanja:

1. Zakaj so prvaški klerikalci glasovali za tisto avstro-ogrsko pogodbo, ki nam prinese vsako leto najmanje 30 milijonov v kronske?

2. Zakaj so dali klerikalni prvaki vladu pravico, delati s Srbijo trgovinske pogodbe, po kateri se bode oškodovalo domača naša živinoreja?

3. Zakaj je bil koroški orgljar Grafenauer odlikovan? Zakaj glasuje v deželnem zboru proti temu, za kar se doma sam poteguje?

4. Zakaj ne tožijo vasi tisti čedni duhovniki, katere smo doslej za ušesa prijeli? Zakaj ne tožijo tisti prvaški advočati, ki smo jim dokazali, da preveč računajo? Zakaj?

Pisali bi lahko še več! Ali — ni vredno! To pa pač že danes rečemo: ako se prvaška gospoda ne bode na edino pravilni način pred sodnijo branila, — napeli bodo druge strune. Vse kar je prav, — ali v politični borbi se mora istotako poštenje varovati.

Vun z resnico torej vi čedni, lepi "voditelji" slovenskega naroda...

Dopisi.

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Naš g. kapelan Krajnc in organist Ivan sta večkrat povabljeni na "furovš" ali "koline" in pa na god katerega so obhajali na sv. Jederte večer. Seveda njima ne smemo zamiriti, da hodita na pojedinje k Sornovim, ker hodi dekle na kor peti in si je dobro poznana s tema dvema gospodoma. Kadara Šornova cerkvena pevka preskrbi jedila in pijače, tudi ne pozabi na svoje prijateljice, da pridejo pomagati gospode zabavati. Ko je ta "Marijna družba" vsa skupaj zbrana, potem se je in pije in pojte, tako da se ga vse pošteno našrkoj. Pripravujejo stare žene, katere so to "Marijno družbico" opazovale, da se jim je streljalo do skrajnosti obnašenje teh devic in kaplančka kakor tudi organista; takšni grešni smeh, vriskanje in vpitje mora biti človeku sumljivo od teh "nedolžnih" devic, katere imajo oči vedno v tla obrnjene in pred vsekim hrasstovim štorom dol pokleknejo, da jih kedovidi in potem govori o njih pobožnosti. Vi častiti gospod kaplanček, kaj pa vas vedno vleče k nam na "rodne" po tej grdi poti, ko je sedaj zimski čas? Mogoče Vas petje do Šornove device tako zanima, da se po noči klatite z Ivanom tu po „rudnah“ in v Šornovo hišo hodite na peč sedet. Ostanite rajši doma v kaplaniji in se malo izobrazbe učite da ne boste stariljudi, ko pridejo kot pošteni kristjanje k vam k spovedi, zmirljali, kakor ste proti neki stari ženi lepe izraze rabil, ko je pri spovedi rekla, da je dve nedelji doma ostala, da ni mogla v

cerkev iti; Vi ste jo surovo napadli: ti ne dobis odveze, hudič te že tako ima na ketni! Mi pa mislimo, da bode hudič poprej takšne duhovnike na svojo ketno pripel, kateri ponoči okoli hodijo na mesto da bi doma molili za grešne duše.

Podova. Dragi "Stajerc"! Prosim te da sprejmeš tudi od nas nekaj zanimivega. "Gospodar" in "Nar. list" sta na podlagi način napadla našega obč. obč. priljubljenega občinskega uradnika g. nadučitelja Achitscha-Njegovih, vsem občnom dobro znanih zaslug za občino Podovo ni treba tukaj naštrevati. — Naš strastno klerikalni 1. obč. svetovalec Anton Mlakar je grozno pogorel. Kot zastopnik občine je lansko leto v spremstvu c. kr. orožnika g. Romih pregledoval škodo, povzročena po zajetih na sadnem drevo. Pregled je trajal 5/4 ure in je zahteval imenovani osrečevalec občine pri c. kr. okraj. glav. Maribor 10 K odškodnine. To mu je z odkolkom z dne 25/2. 08. št. 32960 dalo pravi odgovor. Kratka vsebina odkola je - niga - nega! Mlakar je izvrsten "Schätzmeister". On ceni pouzročeno škodo uro daleč iz svojega salona, s pomočjo rešpetilna, kateri kaže tudi skozi gošo in računi zato — 4 K.

Ali je bater? iz Berkovec (Ljutomerški okraj). Ljubi "Stajerc", dva meseca sem komaj na tebe načrten ali prepričan sem, da ti najlepšo resnico pišeš; jaz bi te zato prosil, da tudi iz našega kraja enkrat kaj poročaš. Mi Berkoci spadamo pod župnijo, sv. Jurja na Ščavnici, všolanji pa smo v sv. Duhi na Starigori. Pri sv. Duhi smo morali gradati novo šolo čeravno bi se stara dala povekšati in bi tako dosta manje stroškov imeli. — Ali kaj nas in veliko drugih najbolj čemer, je to, da je šola že tri leta sezidana pa še zdaj ne vemo, koliko to zidanje stane. Nadzorstvo, račune itd. je peljal načelnik krajskega selskega sveta posestnik Janez Vuk. Pri tem delu mu je pomagal Franc Kocmut, učitelj pri sv. Jurju in ta dva gospoda skozi tri leta nista zamogla vkljuk zračuniti, koliko nova šola

Pogoreli klerikalci.

(Založba v 1. dejanju.)

Piše Gustl od Savinja.

(Osebe: komisar, Tone, Tone e tutti quanti. Kraj Brezule.)

1. Prizor.

Kraj: Brezule, sedan Toneta.

Tone: Ljubi moji! Poklical sem vas, da se pogovorim o volitvi, ki se vrši 26./3. 1908 in kaj nam je ukeniti, da rihtarja in šribarja, ta prokleta... † † nemčurju vlovimo.

Tone: Ja nekaj bi se moglo najti. Če nič ne storimo, nam preti novarnost pri volitvi.

Tone: Seveda! Zdaj je skrajni čas, da jima vzamemo ugled. Kaj rečete kaj bi bilo, ako bi zahtevali že zdaj pregled računa?

Vsi: Živio! Le! le!

Tone: Mislim si da mora to hitro iti. Najboljše je, da poklicemo komisarija brzjavno v imenu občine. Na brzjavko hitro pride in zasači ta nemčurja.

France: Misel je dobra, hm, hm! Pa v Račah ne se sme brzjaviti, kajti tukaj nas poznajo. Najboljše je, da se brzjaviti v Mariboru.

Tone: Izvrstno. Tine zato dobro nemško, on se naj pelje v Maribor in odda brzjavko.

France: Kaj pa če se najde račun v redu. Kdo? plača potem stroške.

Figafaga: Bomo pač vklup vrgli.

Tone: Tudi velja. Tinetu moramo že pomagati. Kdo je tedaj zato, da se brzjaviti naj vdigne roko. Enoglasno. Tine jutri je sreda, pelji se v mesto in opravi to.

2. Prizor.

(Osebe: Komisar, obč. odbor Podove med tem Tone in Tone. Kraj: Občinska pisarna v Brezulah.)

Komisar: Gospodine! Otvorim sejo in prosim predstojnika, da mi predloži blagajniške knjige. (Le stori! g. komisar pregleduje račune.)

Tone: (k Tinetu) Šmentana stvar; se mi zdi ne bo nič našel gospod.

Tone: Vendar le ne. Zdaj že išče celo uro zastonj.

Tone: Hm! hm! Bi ne bil verjet da sta tako dobro birtvali.

Komisar: Gospodine! Kakor ste se zmenjo vred prepričali je zdaj g. predstojnik Arneč Pauman popolnoma pravčno in pošteno deloval. Čudno se mi zdi, da ste g. predstojnik po me brzjavili.

Arneč: (Gleda začudeno) Saj nisem brzjavil!

Komisar: (kaže brzjavko) Ja kdo je pa tedaj v imenu občine brzjavil? To je ja kaznivi prestopek. Tone ste vi brzjavili?

Tone: (ponosno) Jaz nisem brzjavil!

Komisar: Če niste bili Vi, pa morate vedeti, kdo je bil, ker rečete — jaz — nisem bil. Morda ste bili vi Tone?

Tone: Ja gospod, jaz sem bil! (Presenečenje.)

Komisar: Ja iz katerega uzroka ste pa v imenu občine mene poklicali.

Tone: Jaz sem pač misil, da bi dobro bilo, če bi se račun pregledal.

Komisar: Zato boste zdaj vse stroške plačali in še zaprti boste zaradi prevare.

3. Prizor.

(Osebe: Tone, Tine in sodružni sedijo okoli mize pri Tonetu.)

Tone: Da bi nam bil v... g štreno tako zmešal, bi ne bil vrlj. Saj smo jo tako lepo pogrunitali.

Tone: Slabo je spadlo, slabo za nas. Bi bil jaz tako delal ko rihtar, bi bilo tudi za me boljše.

Figafaga: Lepo sta nas naučila, kako se mora birtvat. To pa zastopita ta dva.

Tone: Da bi še vsaj kateri drugi bil, ne pa ravno Arneč, ker ga težje vidim ko trn v peti. (Nalije kupice.) Pijmo ga, da pozabimo. (Cinkanje.)

4. Prizor.

(6 dni pozneje. Kraj: Občinska pisarna. Osebe: Komisar, voliči. Voli se v 2. in 1. včilnem redu.)

Tone: Da pojdimo noter da vidiemo kdo se dela. Žmag je naša.

Tone: Seveda je naša, saj smo dovolj agitirali. Skrnili pa tudi ne bode nihče. Ti ki so bili v 3. včilnem redu izvoljeni in sicer Franz Pauman, Stefan

stane! To je imenitno vodstvo, kaj ne dragi ljudje? Načelnik Vuk, ko bi Vi slišali kaj ljudje govorijo, Vi bi se pod zemljo skrili. Mi pa Vas vprašamo, zakaj niste naš g. učiteljev vzeli k računom? Ali naši gospodje ne razumejo takih računov? Ali Vam je bliže k sv. Duhu ali k sv. Juriju? Prosim odgovor! — Vuk in Kocmut, zapomita si, nam ne bodela meseca v vodi kazala, mi ga vidimo na nebu. — Eukrat še Vas prašamo, kdo je bolj zanesljiv, naša g. učitelja ali pa oni ljubi Kocmut? Kdor zna pa zna, je rekel Krajnc ko je s svetrom kravo drl; tak si mislio naš očka Vuk, zato pa so vzeli tega zanesljivega gospoda. — Kdo je učitelj Kocmut, si Vi g. urednik gotovo mislite. Jaz Vam le toliko naznanim, da je Kocmut pred večimi leti bil muzikant na harmonike ter se je večkrat ponoči in po dnevi po naši vasi s harmoniko dal videti — potem je postal poštar občinski predstojnik in slednji celo načelnik okrajnega zastopa. Vse te urade je speljal tako imenitno, da so mu višji uradi dali pohvalno pismo, katero se je primerno tako le glasilo: „Odtuge se Vam z današnjim dnevom Vaš urad in se Vas opozarja, da oddate te posle takoj gosp. N. N.“ itd. Ker človek taka pohvalna pisma dobri, še nazadnje lahko učitelj postane in to v dvajsetem stoletju! Gotovo velika čast za vso našo učiteljstvo. — Kaj ne gospodje? To je našem g. Vuki gotovo vse dobro znano, zato pa si naj zapomnijo, da računov katere je zviti Kocmut skupaj naštudiral, mi nikdar ne bomo potrdili; Ob ednem pa prosimo tudi višje šolske oblasti, da se računi od naše šole vzamejo od popolno zanesljivih zvedencev v presres.

Dobja pri Planini. Da spolnimo našo objubo v Štajercu št. 12. t. l. hočemo povedati in spraviti v javnost, kako kunštno naš župnik „Vurkeli“ v bogim podporo deli: Nekdo je dospel župniku precejšno sveto denarja za razdeliti med tukajšnje vboge. Kakor smo slišali govoriti, je bila to rodbina „Šmid“ iz Solčave. Župnik je naznanih iz prižnice, da naj pridejo vbogi dne 25. svečana 1908 v cerkev in po sv. maši jim bo razdelil ta denar. Na naznanih dan prišlo je res precej vbogov. Župnik pa, ki se pri vsakem poslovanju in pri vsaki priliki na Greterco rad zmisli, je začel vboge prigovarjat: Ti potrebuješ srajce, ti hlače i. t. d. pojdi v šatuncu k Gretercu in bodes dobil to obleko namesto denarja. Tam se je dajalo blago ravno polovico predrago, ako je imela stvar poldružo krono vrednosti, je koštala 3 krone, ako je imela stvar 1 K. vrednosti, je koštala 2 K. i. t. d. Ljudstvo! sodi torej kakšni prijatelj vbogov in pravice je naš župnik, da še tistega denarja noče po pravici in brez slabega namena razdeliti, katerega mu kdo zastonj dopošlje in kateri je naravnost samo v bogim namenjen. Eden od vbogov je celo izpovedal, da je župniku veliko tistega denarja še ostalo, kar seveda ne trdim in ne moremo dokazati. Res lepe izglede nam daja župnik Vurkeli; ta se pa res ravna po besedah Kristusa, kateri pravi: Kar bodelate v bogim dobrega sto-

Mortec, Jakob Falež in Jože Zagavec kot odborniki ako ravno so naprednjaki nam ne bodo škodovali.

Tone: (Nemiren.) Ja kaj je to? Če se voli tako naprej, pademo.

Tine: Le že obrača nam nasprotno stran.

Komisar: V 2. volilnem redu so izvoljeni za odbornike: Jože Pauman, Franc Prelomin, Štefan Zapošnik, Arnej Pauman. Za namestnika sta izvoljeni: Štefan Klinec in Štefan Kodrič. (Sami naprednjaki. Opomba pisatelja.)

Tone in Tine: (Poparjena jo popihata ven da naznana prijateljem poraz.)

Komisar: Ura je deset. Volitev v 1. volilnem razredu se začne.

Tone: (Voli) N. F. L. selbst.

Tine: (Voli) N. F. M. selbst.

Tone: (Čez nekaj časa.) Čuj Tine, kaj pa je to danes. Tudi I. razred je za nas najbrž zgubljen.

Komisar: Gospodje: V 1. volilnem razredu so izvoljeni za odbornike: Matija Fingus (kler.) Štefan Pauman (napr.) Franc Gselman (napr.) Anton Mlakar (kler.) Zadnji po zrebu. Za namestnike so izvoljeni: Florijan Brecko, Joža Mohm (napr.)

Tone: O joj, o joj! Zdaj smo pa na 3 leta ob naš vpliv. Pa še duhoven nam je pomagal.

Tine: Zdaj pa ne dobim mojega fajerbergeldarja.

Tone in Tine: (Zapustita s prijatelji volišče.)

Šrečno! Navzoči naprednjaki: Z Bogom — godopadne!

Konec.

ili, bodelate meni storili. Ali ste gosp. župnik te besede Kristusa že pozabili, ali jih niste hoteli nikdar vediti, da tukaj enkrat pretepare vboge, drugič pa jih ciganite? Bog ve, kaj bodelate še tretjič z njim delali! Razsirja se vest v dogodku v Gornemgradu, katerega so časniki tolkokrat od Vas pripovedovali, da le bolj po širokem svetu. Ravnokot iz slabega namena se župnik Vurkeli toliko trudi in ljudi pregovarja da bi volili posilem-kramarja „Tonča za župana“; to Vam že naprej povemo da ne bodelate mislili, da nas lajhujete. Vi nameravate potem se vriniti za občinskega tajnika, in bi imeli iz tega vroča bolj prosti pristop k Maliki, ker starla ljubezen pač ne zarovi. Tonč bi pa hodil na lov. Presneto krunščno ste si pogruntali, več o tem govorimo prihodnjic.

Ved mož iz Dobja.

Iz Kalobja. Dragi „Stajerc“! Nekaj ti moram naznanih od naše fare, kako kaj gospodarijo farovski očetje. Kaj neki je? Hm, cerkvena kasa je že razbita. In kje je denar? Tu pa pravijo naši ključarji, da še sami ne vejo; menda ga je bilo toliko, da je kaso raztrinilo. Ja, čemu so potem ključarji? Ali zato da se nosijo samo ime kakor tisti denar ko so gor številke 10 in plača se pa samo pet? Ali zato da prepričajo v farovžu in najgrše govorijo? Ni dolgo, ko so farani davalci za podružnico žito in še več reči, da se je potem prodalo in bi bilo za popravilo cerkve. Kje je denar, gospod župnik? Bodejo že videli, kadar pride patron farne cerkve, tedaj bodejo že pošteno „šnufati“ dobili. Kalobški farani.

* * * **Št. Janž na Kranjskem.** Dragi „Stajerc“! Prosim za malo prostora da pokratis kaplančka, Janeža Noč pri Santjanžu na Kranjskem. Ta črnotuške je v nedeljo to je 8/3. strašno zoper tebe iz prižnice govoril. Namesto da bi svoje poslušalce kaj lepega učil pa je govoril samo o tebi ljubi „Stajerc“. Rekel je: Ljubi moji, kateri imate „Stajerc“, vržite tist strupen list, in ogenj in kateri ga imate naročenega, ga hitro odpovejte, zato ker ta list je strup in pohujanje pri vsaki hiši. Ampak samo imejte pri vsaki hiši „Domoljub“ in „Mohorske knjige“ itd. Ljubi „Stajerc“, kar ti je največ mogoče, ojstro pokrati tega kaplančka in tudi župnika Janeza Nemanica; tudi ta je veliko zoper tebe, dragi „Stajerc“ obrekljivega govoril. Jaz pa zmirom z veseljem tvoj list berem in ga bom bral, dokler bom živ, zato ker je vse izvrstno in resnično v njem zapisano. Samo še to te prosim ljubi „Stajerc“, ni jih treba hudo podkovati, ker jaz se bojim, da bi kaplan in župnik na jezo jedla in pila, pa se jih bo „občirenega“ prijela...

Veitsch 13/III Dragi urednik! Mi tukaj tudi beremo Vaš časnik „Stajerc“ in nas tudi veseli, da take reči sprejemate, posebno o „krščanskih“ prijateljih. Tukaj je nekaj binacev, ki sicer skoraj vsako nedeljo v cerkev grejo in vsem svetnikom prste obližijo in se pri delu in doma tako „pravični“ delajo ter druge delavce hočejo podučiti, kako se pravi krščanski človek mora zadržati. Na primer smo imeli tukaj nekoga Franc Agrizeka, ki se je tukaj tako za svetega in za poštenega rajtal. On je prišel 1. feb. in je odšel 9. marca. Tu smo tako sami siromaki, ker se moramo silno matrati, kajti kamene tolči ni kaj dobrega in je posebno tukaj živež tudi silo drag. Tisti klerikalec je 10/III pete odnesel in nam je ukral tri kile mesa in osem kron denarja ter kuhijsko posodo; samo to je dobro, da ga je eden zassaili, drugač bi bil nam še več ukradel.

La Salle v Sev. Ameriki, 1.2. 1908. Dragi „Stajerc“! Prosim Te, odloči mi prostorček v cenjeni list; hočem tudi jaz kot novi naročnik „Stajerc“ nekaj iz nove naše „domovine“ Amerike omeniti in sicer: Pri nas v fari sv. Roka v La Salle Illinois, imamo res spoštovanja vrednega dušnega pastirja g. Alois Kastegaz, kateri je tudi iz stare kranjske domovine rojak. Imeli smo v Božiču kolekt, ktera sliši dušnemu pastirju; nabralo se je okoli 400 pf. šterlinga in naš spoštovanja vredni in pravi Kristuzov namestnik je pripnital cerkvi, ko je še dolžna odkar smo jo postavili. To je pravi duhovnik! Drugi slučaj: Umrla je Slovenka Uršula Vidic, sirota ni imela dobrotnika, da bi ji priskrbel slovenski pogreb, ki je v Ameriki zelo drag in

dobi sorodniki smo ji pomagali, ji kupili kr in drugo potrebno, kar je stalo 87 pf. šterling ali naš g. župnik jo je zastonj pokopal, ni vlošal, kdo bode plačali, kakor se godi pri ne sistenih politikujočih kranjskih in drugih faj pri katerih če nima denarja se seveda ne m pokopati, ko je na mestu sv. vere le denar ne napolnjena malha. Ravnko tako pridimamo zelo zanimive in prav brez vsake potične besede vmes. Razlaga se sv. vera in nječnost, ne pa politika kakor v starem kra Ovideli pa bodelate, kakšna razlika je med prvimi duhovniki in političnimi farji, kaj ti prduhovnik dela v prid sv. vere, far pa v n pogubo. Drugič več!

Dela v Rogaški Slatini.

(Spisal dr. Jos. Knott, em. mestni geolog v Karlsruhe)

Dela, ki so se pričele letosno zimo pri neralnih zrelcih v Rogaški Slatini, se bližajo svojem koncu. Kakor znano, sta bili doslej Rogaški Slatini dve vrsti kislih vod i. s. namizna kislava voda, ki jo je dobavil t. zv. skupina vrelca „Tempel“ z okroglo 30 gr. trdih tvarin v 10 litrih ali $3\frac{1}{2}$ per m solne vsebine, drugič pa ena zdravila medicinalna voda z močnejo vsebo (6 gr. soli na liter), katero je dobavil t. „Styria“-vrelec. Zdaj končana dela so se dila na polju „Tempel“-vreleca. Proti koncu panja se je našlo poleg cele vrste slabješih mineraliziranih vod (Tempel-vrelec) tudi več vsebnosti v koncentriračnih vrelcih, ki vsebujejo od 9—10 pro mille soli, kar se doslej ne opazilo. Ta imenitna voda presega torej v svoje vsebine celo najbolj koncentrirane mineralne vrelce.

Rogaška Slatina ima tedaj odslej tre v rast mineralne vode: Namizno vodo iz „Tempel“-vreleca, zdravstveno vodo iz „Styria“-vreleca in novo visoko koncentrirano zdravstveno vod od katere pričakujejo zdravnik posebno uspevh pri zastarelih, težavnih boleznih.

Dobava novih in zelo močnih skupin pl. Plescev se vrši po posebno zato narejenih stekcam podobnih pripravah iz čistega ina. Držala Štajerci naravnim potom novo dobljene vrelce dvigajo in okrečeta, se porabi tudi ravnokar dobljeni vod — Franc dušekove kislino, ki je tako bogat na enajst (iz Spodnjih) radija, da napravi že po 12 urni ekspoziciji pl. Plescev diografije, kar se doslej še nikdar ni oprijelo. Karl pl. Klammer Meran, — Občini podobno

Novice.

Cesar Jožef II. in klerikalci

„Fihpos“ se togoti in prinaša v svoji zlucijo pr Številki kar celi članek proti „Stajercu“. Kaj in celo in Božjo voljo se je zgodilo? No, v predzadnji proti srbskim smo napisali par zgodovinskih spominki iz katerih smo trdili sledče: Prvič da je bodejo tudi nesmrtni cesar Jožef II. največji da je skrbni naravnim potom novo dobljene vrelce dvigajo in okrečeta, se porabi tudi ravnokar dobljeni vod — Franc dušekove kislino, ki je tako bogat na enajst (iz Spodnjih) radija, da napravi že po 12 urni ekspoziciji pl. Plescev diografije, kar se doslej še nikdar ni oprijelo. Karl pl. Klammer Meran, — Občini podobno

Hofra, — Občini podobno